

mit dem Fach für Fremdsprachen verbunden ist, zu reduzieren; Umsetzung der akademischen Freiheit und Möglichkeiten für Studenten, ihren eigenen Stundenplan entsprechend den Anforderungen ihres Berufes aufzustellen. Abgesehen davon, dass das ukrainische pädagogische Bildungssystem die positiven Errungenschaften hat und korrekte Versuche zur Neustrukturierung macht, sollte man die besten Erfahrungen aus dem Ausland, insbesondere aus Deutschland übernehmen.

Література

1. Гаманюк В. Іншомовна освіта Німеччини в контексті загальноєвропейських інтеграційних процесів: теорія і практика. Кривий Ріг: Видавничий дім, 2012. 374 с.
2. Рокіцька Н. В. Професійна підготовка «євровчителя» XXI століття: пріоритети Німеччини. *Наукові записки ТНПУ*. Серія: Педагогіка. № 1/2019. С.50-59.
3. Empfehlungen zur Eignungsabklärung in der ersten Phase der Lehrerbildung (Beschluss der Kultusministerkonferenz vom 07.03.2013) [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: https://www.kmk.org/fileadmin/Dateien/veroeffentlichungen_beschluesse/2013/2013-03-07-Empfehlung-Eignungsabklaerung.pdf.
4. Neue Wege in der Lehrerbildung. Die Qualitätsoffensive Lehrerbildung. – Berlin: BMBF, 2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: https://www.bmbf.de/pub/Neue_Wege_in_der_Lehrerbildung.pdf.
5. Terhart E. Perspektiven der Lehrerbildung in Deutschland. Abschlussbericht der von der Kultusministerkonferenz eingesetzten Kommission / E. Terhart. Weinheim und Basel: Beltz, 2000. 160 S.

Руденко М.І

кандидат філологічних наук,
керівник Центру виховної роботи
і культурного розвитку

Тернопільського національного медичного університету
ім.І.Я.Горбачевського МОЗ України

rudenko@tnmu.edu.ua

ЗМІСТ ВИХОВНОЇ РОБОТИ У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

Педагогіка співробітництва у сучасних умовах передбачає охоплення студентів на добровільних засадах різноманітними активностями поза межами суто навчальної роботи. Форми залучення студентів визначаються їхніми індивідуальними інтересами та потребами.

Питання організації виховної роботи зі студентами у різних типах навчальних закладів розглядали у своїх працях С. С. Вітвицька, С. Г. Карпенчук, позааудиторну виховну роботу досліджували О. В. Винославська, С. Д. Смирнов.

Думки фахівців різняться стосовно необхідності виховної роботи у ЗВО. Вони, як зазначає А.І.Кузьмінський, можуть коливатися від категоричного заперечення до тотального контролю. Однак, на нашу думку, студент повинен

мати можливості та умови для самовдосконалення, задоволення соціальних, естетичних запитів тощо. Якщо виховне середовище у навчальному закладі не відповідатиме цим вимогам, не створить міцної платформи, заснованої на загальнолюдських цінностях добра і поваги до особистості, то молода людина навряд чи протистоятиме деструктивним впливам сучасного соціуму.

Зміст виховання – це система морально-духовних, інтелектуальних, трудових, фізичних та естетичних якостей, переконань, умінь і навичок, які спрямовані на досягнення основної мети виховання – формування всебічно і гармонійно розвиненої особистості [2].

Зміст виховної роботи у ЗВО повинен змінюватися відповідно до викликів часу – змін самооцінки молодої людини, зневажливого ставлення до природи та здобутків праці, нівелювання цінностей попередніх поколінь, нав'язування примарних запитів та потреб суспільства споживання. Мета нашої роботи – визначення цих викликів та адекватна і швидка відповідь. Вона полягає у пропагуванні надбань матеріальної та духовної культури (кіно, театр, художня література, живопис), формах залучення студентів до університетського життя – конференціях, спортивних змаганнях, флеш-мобах, волонтерських заходах, менторській діяльності. Не втрачає свого значення і кураторська робота, яка полягає не лише у швидкій адаптації вчорашніх випускників шкіл до нових реалій, а й у становленні їх як професіоналів, пропагуванні етичного кодексу та цінностей навчального закладу.

У Тернопільському національному медичному університеті ім. І.Я.Горбачевського МОЗ України функції організації і координування виховної роботи покладено на такий структурний підрозділ, як Центр виховної роботи та культурного розвитку.

Як зазначено у Положенні про Центр виховної роботи і культурного розвитку, мета діяльності останнього – забезпечення культурного, інтелектуального та духовного розвитку студентської молоді, виховання поваги й любові до рідної землі, українських традицій, національних святинь, формування свідомого громадянина – патріота Української держави, популяризація здорового способу життя (спортивно-оздоровча робота), заходів щодо діяльності волонтерського руху, морального, екологічного, фізичного виховання.

Його роботу регламентують Конституція України, Закони України «Про освіту», «Про вищу освіту», накази та інші нормативно-правові акти Міністерства освіти і науки України та Міністерства охорони здоров'я України, «Концепція національно-патріотичного виховання дітей та молоді», Статут університету, рішення його вченої ради і ректорату, Правила внутрішнього розпорядку та інші документи.

Пріоритетними напрямками у реалізації основних принципів виховної роботи є національно-патріотичне, інтелектуально-духовне, правове, моральне, екологічне, естетичне, трудове, професійне та фізичне виховання, пропагування здорового способу життя.

Центр виховної роботи та культурного розвитку створює умови для безпосередньої участі студентів у формуванні та реалізації молодіжної політики

в університеті, сприяє широкому залученню студентів до діяльності органів студентського самоврядування, розвитку перспективних форм самоврядування.

До завдань Центру належать також забезпечення умов для створення у студентському колективі соціально-психологічного клімату, сприятливого для формування освіченої та гармонійно розвиненої особистості, самовиховання, реалізації талантів та здібностей шляхом участі в роботі товариств, клубів, гуртків, секцій тощо. Спільно з Центром психологічного консультування проводиться значна робота щодо попередження та виходу із стресових ситуацій та покращення психологічного клімату. Цей підрозділ також координує роботу інших структурних підрозділів, громадських організацій, первинної профспілкової організації університету, органів студентського самоврядування щодо виховної діяльності.

Центр виховної роботи та культурного розвитку здійснює культурно-просвітницьку роботу, організацію дозвілля студентів та викладачів через проведення заходів, спрямованих на пізнання студентами культурних досягнень, національної історії, традицій, звичаїв, пропагування здорового способу життя (спортивно-оздоровча робота), участь студентів у конкурсах, фестивалях тощо. Залучена до цієї співпраці також газета «Медична академія» щодо популяризації заходів, які здійснюють структурні підрозділи університету та органи студентського самоврядування.

Важливою ділянкою роботи Центру є проведення роботи з питань соціального захисту, навчання, соціально-побутових умов проживання соціально незахищених категорій студентів (студенти із багатодітних і неблагополучних сімей, інваліди, сироти тощо).

Новаціями ТНМУ в організації виховного процесу є різноманітні просвітницькі та волонтерські акції, які розвивають у студентах організаторські здібності, навчають діяти відповідно до викликів реального життя. Також безсумнівним здобутком, який має значні перспективи, є запровадження проекту «Я - ментор». Проект є корисним не лише для першокурсників, які значно швидше адаптовуються до навчального та соціального життя в закладі вищої освіти, а й для самих менторів, якими є студенти старших курсів університету. Його популяризація та результати вимагають подальшого опрацювання.

Література

1. Дралова О.А., Усачова О.В., Сіліна Є.А., Конакова О.В., Пахольчук Т.М., Денискова О.М. Сучасні аспекти виховної роботи студентів медичних вузів. *Соціально-гуманітарні дослідження та інноваційна освітня діяльність* : матеріали міжнар. наук. конф., 24-25 травня 2019 р. Дніпро: СПД «Охотнік», 2019. С. 459-460.
2. Кузьмінський А.І. Педагогіка вищої школи : навч.посібник. К. : Знання, 2005. 486с.
3. Мазепа Христина. Сучасні підходи до організації виховного процесу в медичному коледжі. *Вісник Львівського університету*. Серія педагогічна. 2016. Т.3. С.135-146 [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

http://dl.franko.lviv.ua/Pedagogika/periodic/pedos3t/tom3/16_mazepa.pdf (дата звернення 15.04.2020).

4. Сторінка Центру виховної роботи і культурного розвитку Тернопільського національного медичного університету імені І.Я.Горбачевського МОЗ України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ecd.tdmu.edu.ua/>

Rudloff C.

Dipl. Oec. Dr. BEd MBA MA,
Lecturer at the University College of Teacher Education Vienna
Department of Elementary and Primary Education
Research Focus: Use of e-learning models in physical education
christian.rudloff@phwien.ac.at

Rudloff E.

Dipl. Päd,
Teacher for English, Music and Dance
Lecturer at the University College of Teacher Education Vienna
Department of Elementary and Primary Education
elisabeth.rudloff@phwien.ac.at

FLIPPED CLASSROOM IN HIGHER EDUCATION

Introduction

The expectations placed in the politically defined programme "Bologna Project" are high. The call for Bologna-oriented higher education is omnipresent at all universities. Terms such as Deeper Learning Methods, Self-directed Learning, Student Centred Learning, Competence Orientation are to be implemented in the courses of modern university teaching. Furthermore, the curriculum and the general conditions of the respective university must be taken into account.

The Horizon Report 2016 cites a "paradigm shift to deeper learning methods" as a medium-term trend in international academic education and training. This refers to the use of methods in teaching that transcend superficial learning (Surface Learning), which is limited to reproducing information, in the direction of in-depth learning [1].

The changing process from teaching to learning paradigm, student-centered learning and teaching should be incorporated into a modern course. From a university-didactic point of view, the focus of teaching activities is now to be directed towards student activities. This means that attention must be paid to student work and learning behavior. From a formal point of view, this change is reflected in the use of ECTS credits as a unit of measurement for the student workload instead of the usual semester-week hours [2].

The teacher in the role of a pure knowledge lecturer is no longer up-to-date. Self-organized and self-directed learning is becoming increasingly important in higher education. Teachers need to focus their didactic considerations more on students' learning activities, which also means that they must include the possibility of learning outside of face-to-face events. Learning responsibility and activity should be transferred to students as soon as possible [2].

Learning outcomes, competence orientation, employability must not be overlooked in the field of movement and sport [3]. The digitalization of higher education offers the